

lub jeśli zaistniałe wątpliwości dotyczą retrospektywnego zaksięgowania należności celnych niepobranych z powodu niezgłoszenia przez importera w dobrej wierze opłat, które winny były zostać wliczone do wartości celnej przywożonych towarów.

(¹) Dz.U. C 284 z 20.11.2004.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 czerwca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji

(Sprawa C-459/04) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Polityka społeczna — Dyrektywa 89/391/EWG — Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników — Zasób wiedzy i umiejętności pracowników zapewniających odpowiedni stopień ochrony i zapobiegania zagrożeniom zawodowym w przedsiębiorstwie)

(2006/C 190/06)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: H. Kreppel, J. Enegren i V. Kreuschitz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Szwecji (Przedstawiciele: A. Kruse i K. Wistrand, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niepełna transpozycja art. 7 ust. 8 dyrektywy Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy (Dz.U. L 183, str. 1) — Definicje zasobu wiedzy i umiejętności pracowników wyznaczonych przez pracodawcę celem zapewnienia odpowiedniego stopnia ochrony i zapobiegania zagrożeniom podczas pracy w ramach przedsiębiorstwa

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich i Królestwo Szwecji poniosą swoje własne koszty.

(¹) Dz.U. C 45 z 19.02.2005

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 czerwca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal superior de Justicia de Cantabria, Santander, Hiszpania) — Manuel Acereda Herrera przeciwko Servicio Cántabro de Salud

(Sprawa C-466/04) (¹)

(Zabezpieczenie społeczne — Koszty leczenia szpitalnego poniesione w innym państwie członkowskim — Koszty podróży, pobytu i wyżywienia — Art. 22 rozporządzenia (EWG) nr 1408/71)

(2006/C 190/07)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal superior de Justicia Cantabria, Santander

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Manuel Acereda Herrera

Strona pozwana: Servicio Cántabro de Salud

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal superior de Justicia Cantabria, Santander — Wykładnia art. 22 ust. 1 lit. c) oraz art. 36 rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w wersji zmienionej i uaktualnionej przez rozporządzenie Rady (EWG) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r. (Dz.U. 1997, L 28, str. 1) — Zwrot kosztów podróży i pobytu przez instytucję, która wydała zgodę na leczenie za granicą — Art. 10 WE oraz art. 249 WE — Zgodność z prawem wspólnotowym ustawodawstwa krajowego przyznającego dodatkowe uprawnienia w stosunku do praw przyznanych przez art. 27 znowelizowanego rozporządzenia 1408/71 — Swoboda świadczenia usług — Dyskryminacja ze względu na przynależność państwową — Zgodność ustawodawstwa krajowego z art. 81, 82 i 87 WE.

Sentencja

- 1) Artykuły 22 ust. 1 lit. c) oraz ust. 2, a także art. 36 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w wersji zmienionej i uaktualnionej przez rozporządzenie Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., należy interpretować w taki sposób, że nie dają one ubezpieczonemu — który posiada zgodę właściwej instytucji na udanie się do innego państwa członkowskiego w celu poddania się tam leczeniu szpitalnemu odpowiedniemu do jego stanu zdrowia — prawa do zwrotu przez tę instytucję kosztów podróży, pobytu i wyżywienia poniesionych na terytorium tego państwa członkowskiego przez niego i osobę mu towarzyszącą, za wyjątkiem kosztów pobytu i wyżywienia ubezpieczonego w szpitalu.

2) Ustawodawstwo krajowe, które daje prawo do świadczeń uzupełniających w stosunku do świadczeń, o których mowa w art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 1408/71 w wersji zmienionej i uaktualnionej przez rozporządzenie nr 118/97, w sytuacji określonej w pkt a) tego ust. 1, ale nie w sytuacji określonej w pkt c) tegoż, nie stanowi przeszkody dla bezpośredniej skuteczności tego przepisu i nie narusza zasady lojalnej współpracy, wynikającej z art. 10 WE.

(¹) Dz.U. C 19 z 22.01.2005 r.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 czerwca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven — Niderlandy) — G.J. Dokter, Maatschap Van den Top, W. Boekhout przeciwko Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Sprawa C-28/05) (¹)

(Rolnictwo — Zwalczanie pryszczycy — Dyrektywa 85/511/EWG — Dyrektywa 90/425/EWG — Badania mające na celu wykrycie pryszczycy wykonywane przez laboratorium niewymienione w załączniku do dyrektywy 85/511/EWG — Swoboda uznania władz krajowych — Zasada proporcjonalności — Zasada poszanowania prawa do obrony)

(2006/C 190/08)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: G.J. Dokter, Maatschap Van den Top, W. Boekhout

Strona pozwana: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — College van Beroep voor het bedrijfsleven — Wykładnia dyrektywy Rady 85/511/EWG z dnia 18 listopada 1985 r. wprowadzającej środki wspólnotowe w sprawie zwalczania pryszczycy (Dz.U. L 315, str. 11) — Artykuł 11 ust. 1 tiret pierwsze, art. 13 ust. 1 tiret drugie oraz załącznik B — Bezpośrednia skuteczność — Laboratorium niewymienione w załączniku B — Swoboda uznania władz krajowych

Sentencja

1) Dyrektywę Rady 85/511/EWG z dnia 18 listopada 1985 r. wprowadzającą środki wspólnotowe w sprawie zwalczania pryszczycy, zmienioną dyrektywą Rady 90/423/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r., należy interpretować w ten sposób, że zmiany danych dotyczących laboratorium wymienionego w załączniku B do tej dyrektywy, które nie zostały wpisane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17 tej dyrektywy, powodują utratę przez nie statusu laboratorium w rozumieniu wskazanego załącznika tylko wówczas, jeżeli zmiany te mogą mieć niekorzystny wpływ na bezpieczeństwo laboratorium w zakresie ryzyka rozprzestrzeniania się wirusa pryszczycy w czasie wykonywanych przez nie analiz i jeżeli zwiększają one w ten sposób ryzyko zarażenia miejscowych zwierząt podatnych. Ponadto wskazana dyrektywa 85/511 nie stoi na przeszkodzie podejmowaniu przez państwo członkowskie działań w celu zwalczania pryszczycy przewidzianych w art. 10 ust. 1 dyrektywy Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego, w oparciu o wyniki pochodzące z laboratorium, które nie jest wymienione w załączniku B do tejże dyrektywy 85/511.

2) Właściwe władze zobowiązane są do uwzględnienia wyników analiz pochodzących z laboratorium, które nie jest wpisane do załącznika B do dyrektywy 85/511, oraz do podjęcia, co do zasady, działań przewidzianych w tej dyrektywie lub wszelkich innych działań niezbędnych ze względu na konieczność szybkiego i skutecznego zwalczania pryszczycy. Właściwe władze zobowiązane są do wzięcia pod uwagę również wyników pochodzących z laboratorium niemającego tego rodzaju statusu, w celu podjęcia, w razie konieczności, stosownych działań przewidzianych w przepisach wspólnotowych. Jednakże, jako że laboratorium to niekoniecznie zapewnia takie same gwarancje wiarygodności jak laboratorium wpisane do wspomnianego załącznika B, właściwe władze, przed podjęciem stosownych działań, muszą się upewnić co do wiarygodności tych wyników. W każdym razie właściwe władze mogą podjąć działania zwalczania pryszczycy wyłącznie z poszanowaniem zasad ogólnych prawa wspólnotowego, w szczególności takich jak zasada proporcjonalności oraz zasada ochrony praw podstawowych.

(¹) Dz.U. C 93 z 16.04.2005